

[Viggo Starcke.]

taget i krigen, selvom det har meget høje militærudgifter, og Belgien har lige siden 1946 fulgt en lignende linie. Det er derfor, at det tyske eksempel og eksemplet fra Belgien, Schweiz og Italien er så interessant til sammenligning med England og til sammenligning med Frankrig, som ikke har ført denne politik, og det er derfor, jeg anbefaler den højtærede statsminister at studere og undersøge dette, fordi dér ligger noget, som Danmark kan bruge.

Den højtærede statsminister sagde, at under Manchesterliberalismen opstod proletariet, da tvang man kvinder og børn ind i arbejdet i fabrikkerne, og det er jo tildels rigtigt, men ikke helt. For proletariet havde bestået i århundreder i England, før Manchesterliberalismen kom frem, og at man tvang kvinderne ind i arbejdet — ja, det er jo ikke så mange årtier siden, konerne i de fleste danske arbejderhjem kunne blive hjemme og passe hjemmet og børnene, men det er meget få arbejderhjem, der har råd til det i dag her i Danmark. Det, der skabte proletariet i England, var ikke Manchesterliberalismen, men det var kapitalismen; det var det, at siden Henrik VIII's dage monopoliseredes jorden. Under Henrik den Ottende beslaglagdes al fællesjorden, som lå i de vældige almindinger ved hver eneste landsby. Under Henrik den Ottende konfiskeredes al kirkejorden i England, som var omtrent en trediedel af Englands jord. Under Henrik den Ottende konfiskeredes laugenes ejendomme i byerne. Henrik den Ottendes finansminister, Thomas More, havde et meget skarpt øje for følgen af, at godsejerne havde nedlagt landsbyerne og jaget proletariet for at lægge jorden ud til fåreavl. Han sagde: nu er fårene blevet så glubende rovdyr, at de ikke blot opæder mennesker, men de opæder hele landsbyer. Jeg ved godt, at den højtærede statsminister har lov til at smile, men dette er i virkeligheden et meget alvorligt spørgsmål, og jeg tror egentlig, at vi inderst inde er enige om, at dette spørgsmål skal løses. Det var dér, proletariet opstod, og derfor har socialdemokratiet og retsforbundet den samme fundamentale interesse i at få standset kilden til proletariseringen af menneskene.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg skal for en ordens skyld sige, at vort parti vil stemme imod den foreslåede dagsorden.

Jeg skal samtidig konstatere, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen nu to gange har haft lejlighed til at dokumentere sine løse påstande om, hvad socialdemokratiske folketingskandidater har sagt før valget. Han har ikke gjort det. Han har derimod givet påstanden bestemt adresse til et enkelt medlem af den socialdemokratiske gruppe. Jeg kan efter samtale med det ærede medlem hr. Brodthagen sige, at hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen her fortalte, er i strid med sandheden.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg skal blot gøre to ganske korte bemærkninger. Jeg beder det ærede medlem hr. Viggo Starcke tilgive, at jeg smilte, da han så ned på mig. Det var ikke ad det ærede medlem, jeg smilte, for det var jo ikke til at le ad, hvad det ærede medlem sagde. Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at vi bør løse den sociale retfærdigheds problem, men jeg henstiller høfligst, at det ikke bliver i aften.

Jeg vil først takke det ærede medlem hr. Erik Eriksen for hans sidste replik. Jeg skal ikke polemisere mod det ærede medlem. Han sluttede med at sige, at den nuværende regering skal blive behandlet efter samme retningslinje, som den tidligere opposition behandlede den tidligere regering, og, føjede han til med eftertryk, der skal ikke blive givet undervægt. Jeg har, som det ærede medlem tidligere har sagt, en barnegod tro på mine medmenneskers gode vilje, og det med undervægt håber jeg altså er til den rigtige side. Politiske bemærkninger skal jeg ikke gøre flere af til det ærede medlem.

Til det ærede medlem hr. Aksel Møller vil jeg blot sige den ene ting, at jeg er ked af, at det ærede medlem forsøgte at fortolke de udtalelser, jeg havde fremsat angående stationeringen, og jeg vil for historiens skyld sige, at jeg ikke kan tiltræde de frimodige konklusioner, som det ærede medlem drog af mine udtalelser; de står for det ærede medlems egen regning. De synspunkter, jeg og regeringen iøvrigt har givet udtryk for angående stationeringen, tror jeg har en sådan rod i det danske folk, at regeringen, der lægger den største vægt på en bred samling om Atlantpagten, hverken kan